

РЕШЕНИЕ

№ 17880

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110132269 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 493, ал. 1 КЗ вр. чл. 432, ал. 1 КЗ.

Производството е образувано по искова молба с вх. № 165449/12.06.2023 г., с която Д. Л. С. ЕГН: *****, е предявил срещу ЗАД „****“ АД, ЕИК: *** осъдителен иск с правно основание чл. 493, ал. 1 КЗ, вр. чл. 432, ал. 1 КЗ за осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 5000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените на собствения на ищеца лек автомобил „Мерцедес“ „***“, с рег. № ** вреди, настъпили вследствие от ПТП, реализирано на 13.04.2023 г. в гр. София, по вина на водача на лек автомобил „Опел“ „***“, с рег. *, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП била застрахована при ответника, ведно със законна лихва от датата на исквата молба – 12.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че на 13.04.2023 г., около 18.30 ч. в гр. София, между собствения му лек автомобил „Мерцедес“ „***“, с рег. № *****, и лек автомобил „Опел ***“ с рег. № ***, настъпило ПТП по вина на водача на лек автомобил „Опел ***“ с рег. № ***, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП била застрахована при ответника. Поддържа, че в резултат на

описаното ПТП лек автомобил Мерцедес“ „**“, с рег. № СВ0664КВ бил увреден до степен „тотална щета“ по смисъла на чл. 390, ал. 2 КЗ, поради което ответникът, в качеството му на застраховател на виновния водач, дължал застрахователно обезщетение в размер на 5000 лева /средна пазарна цена на подобен автомобил втора употреба/, но въпреки отправената от ищеца покана, отказал плащане.

Предвид изложеното, ищецът моли да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 5000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените на собствения на ищеца лек автомобил „Мерцедес“ „**“, с рег. № ** вреди, настъпили вследствие от ПТП, реализирано на 13.04.2023 г. в гр. София, по вина на водача на лек автомобил „Опел“ „**“, с рег. *, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП била застрахована при ответника, ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 12.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането. Ищецът претендира и направените по делото разноски.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът е депозирал такъв, с който оспорва иска. Признава факта, че към датата на процесното ПТП – 13.04.2023 г., е бил застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лицата, управляващи правомерно лек автомобил „Опел **“ с рег. № **. Оспорва твърдения в исковата молба механизъм на процесното ПТП и размера на настъпилите вреди. Поддържа, че не е налице виновно и противоправно поведение на водача на застрахования при него автомобил, което да е в причинна връзка с настъпилото произшествие. Намира размера на претендираното обезщетение за завишен, като счита, че следва да се отчете стойността на запазените части на увредения автомобил, които били годни за употреба. В условията на евентуалност, ответникът прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил „Мерцедес“ „**“, с рег. № **, доколкото същият е предприел неправомерно изпреварване със собствения си лек автомобил „Мерцедес“ „**“, с рег. № **.

Моли се за отхвърляне в цялост на предявения иск, в условията на евентуалност - за присъждане на застрахователното обезщетение в полза на ищеца в по-нисък от претендирания размер. Претендират се разноски.

С молба, депозирана от името на ищеца в проведеното на 18.09.2023 г.

открито съдебно заседание по делото, е направено искане за допускане изменение в размера на предявения иск, като същият се счита предявен за сумата от 3347,00 лева, вместо първоначално претендирания размер от 5000,00 лева. Със същата молба е направено изявление, че за разликата над 3347 лева до 5000 лева – искът се оттегля.

С определение, постановено в проведеното на 18.09.2023 г. открито съдебно заседание по делото, съдът допуснал изменение на предявения за разглеждане в настоящото производство иск, като същият да се счита предявен за сумата от 3347,00 лева, вместо първоначално претендирания размер от 5000,00 лева и е прекратил производството по гр.д. № 32269/2023 г. по описа на СРС, 160 състав за разликата над 3347,00 лева до първоначално заявения размер от 5000,00 лева. Определението е влязло в законна сила на 26.09.2023 г.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 493, ал. 1 КЗ вр. чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 493, ал. 1 КЗ вр. чл. 432, ал. 1 КЗ:

По предявения иск в тежест на ищеца е да установи наличието на валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност” между ответника - застраховател и делинквента относно управлявания от последния автомобил, настъпването на посочените в исковата молба вреди, техния размер, както и причинната връзка с противоправно виновно поведение на делинквента. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника при условията на обратно пълно доказване.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

С оглед твърденията и изявленията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството, че на 13.04.2023 г., в гр. София, между лек автомобил „Мерцедес ***“, с рег. № *****, и лек автомобил „Опел ***“ с рег. № ***, е реализирано ПТП, при което са причинени имуществени щети по

лек автомобил „Мерцедес“ „**“, с рег. № *****; че към датата на реализиране на процесното ПТП /13.04.2023 г./ гражданската отговорност на лицето, управлявало лек автомобил „Опел ***“ с рег. № *** е била застрахована при ответното дружество.

Настъпването на процесното ПТП и участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника се установяват от събраните по делото доказателства, в това число Протокол за ПТП № 1807137 от 13.04.2023 г., разпита на свидетелите Тони Мариянов Иванов и Л. Г. В. и заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза. От горепосочените събрани по делото доказателства се установява следния механизъм на процесното ПТП: на 13.04.2023 г., около 18:30 часа, лек автомобил „Опел ***“, рег. № ***, управляван от водача Л. Г. В., се движи в гр. София, по ул. София, с посока на движение от АМ „Струма“ към ул. Суходолски път, като на около 300-400 метра след изхода от кръговото движение, водачът предприема маневра за отклонение наляво, сигнализирана със съответния ляв мигач, за навлизане в крайпътна територия, вследствие на което не пропуска и реализира ПТП с движещия се зад него и предприел маневра за изпреварване на формираната зад лек автомобил „Опел ***“, рег. № *** колона от автомобили /3 броя/ лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****.

Относно механизма на реализиране на произшествието събраните по делото доказателства са еднопосочни и разкриват именно описания по-горе механизъм на реализиране на процесното ПТП.

От разпита на свидетеля Тони Мариянов Иванов се установи в производството, че същият е бил очевидец на процесния пътен инцидент, като се е намирал в лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, на седалката до водача. Посочва, че лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** се е движил по Околовръстния път в гр. София и на кръговото движение при АМ Струма, водачът поел по ул. София с посока на движение към гр. Баня. Имало колона от автомобили пред лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, като имало знак, който отменя забраната за изпреварване и водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** предприел маневра за изпреварване - четири автомобила, като по време на изпреварването първият автомобил от тази колона завил наляво, при което

между двете МПС-та бил реализиран удар.

Установените по-горе обстоятелства от показанията на свидетеля Иванов се подкрепят и от останалия събран доказателствен материал, а именно от Протокол за ПТП № 1807137 от 13.04.2023 г., разпита на свидетеля Л. Г. В. и заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза.

В разпита си пред съда свидетелят Л. Г. В. потвърди, че е участвал в процесното ПТП, както и изложената по-горе фактическа обстановка, приета за установена по делото. Свидетелят изрично посочи, че на кръговото движение при АМ Струма, водачът поел по ул. София с посока на движение към гр. Банкя, както и че на около 300-400 метра след кръговото движение бил сигнализирал намерението си за отклонение наляво за навлизане в крайпътна територия, като при започване извършването на маневрата настъпил удар с изпреварващия в същия момент колона от автомобили лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****. Действително в показанията си свидетелят В. посочи, че при извършването на изпреварването от страна на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“ и за да избегне удар с движещ се в насрещното платно за движение автомобил, водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“ се отклонил вдясно, навлязъл в дясната пътна лента, в която се намирал и лек автомобил „Опел ***“, рег. № ***, при което между двата автомобила настъпил удар. Съдът не кредитира показанията на свидетеля В. в тази им част, доколкото са изолирани от останалия събран по делото доказателствен материал и не се подкрепят от него, като същевременно с това са в противоречие с показанията на същия свидетел в останалата им част и са житейски нелогични. В тази връзка, следва да се посочи, че свидетелят едновременно заявява, че е бил спрял и бил първа кола в колона от автомобили, които водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** опитал да изпревари, а впоследствие посочва, че за да избегне удар с насрещно движещ се автомобил, водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** се опитал да влезне в дясната пътна лента за движение, зад лек автомобил „Опел ***“, рег. № **. При така описаната от свидетеля В. обстановка, водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** не би могъл да се престрои в дясната пътна лента за движение, доколкото в същата имало колона от автомобили, които се намирали непосредствено един зад друг, респективно неминуемо би настъпил удар

между лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** и евентуално движещ се в платното за насрещно движение автомобил.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че първоначалният удар между лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** и лек автомобил „Опел **“, рег. № *** е настъпил в лявото пътно платно за насрещно движещи се автомобили.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че от събраните по делото доказателства се установява в производството, че от техническа гледна точка, причина за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача на лек автомобил „Опел **“, рег. № ***, доколкото същият, нарушавайки разпоредбите на чл. 25, ал. 1 ЗДвП и чл. 37, ал. 2 ЗДвП е предприел извършване на маневра за завои наляво и навлизане в крайпътна територия, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, съобразявайки се с тяхното положение, посока и скорост на движение, респективно и без да пропусне пътните превозни средства, движещи се по пътя, който той напуска, а именно в конкретния случай предприелия маневра за изпреварване на колона от автомобили лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****.

Предвид гореизложеното и съобразявайки събраните по делото доказателства, в това число Протокол за ПТП № 1807137 от 13.04.2023 г., разпита на свидетелите Тони Мариянов Иванов и Л. Г. В. и заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза, съдът намира, че са установени по делото, при условията на пълно и главно доказване, настъпването на процесното ПТП, неговият механизъм, участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника и вината на същото за настъпване на процесното ПТП от 13.04.2023 г.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че застрахователното събитие, предмет на настоящото производство, е настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на застрахования при ответника водач на МПС.

Спорно е между страните, дали всички описани в опис-заключението на ищеца щети по лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП от 13.04.2023 г. От

заклучението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че от техническа гледна точка е налице съответствие, респективно причинно-следствена връзка между описаните от ищеца щети по МПС - лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** и процесното ПТП.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че застрахователното събитие, предмет на настоящото производство, е настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на застрахования при ответника водач на МПС, като в причинна връзка с него са настъпили описаните от застрахователя по имуществена отговорност вреди на застрахования при него лек автомобил. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение.

Относно действителният размер на настъпилата вреда:

От заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че срокът на експлоатация на товарен лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, към датата на процесното събитие /13.04.2023 г./ е 21 години, 9 месеца и 18 дни, считано от датата на първоначалната му регистрация.

Относно действителния размер на настъпилата вреда, съдът напълно кредитира заключението на вещото лице по приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, неоспорено от страните. От заключението на вещото лице се установява по делото, че всички увреждания по лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, се намират в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Установява се още, че действителната стойност на процесния лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, към датата на настъпване на застрахователното събитие е 4463,00 лева, както и че стойността необходима за възстановяване на процесния лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** към датата на настъпване на застрахователното събитие е 34 095,76 лева. Предвид горното се установява, че в конкретния случай и предвид получените, в резултат на процесното ПТП щети по застрахования при ищеца лек автомобил, е налице тотална щета, в

който случай размерът на щетата представлява разликата между действителната стойност на автомобила към датата на ПТП минус останките от катастрофата плюс другите необходимо присъщи разходи. Установява се още, че действителната стойност на автомобила към датата на ПТП е в размер на 4463,00 лева, като същевременно стойността на запазените част е 25,00 % или 1116,00 лева. Следователно установява се по делото, че стойността на щетите, нанесени на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, към датата на настъпване на застрахователното събитие /13.04.2023 г./ е в размер на 3347,00 лева.

Предвид горното и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено по делото, че действителната стойност на вредата е в размер на 3347,00 лева.

Съдът следва да разгледа направеното в условията на евентуалност възражение на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****. По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т.7 от ППВС № 17/1963г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (решение № 45 от 15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010г. по т. д. № 35/2009г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011г. по т. д. № 623/2011г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011г. по т. д. № 286/2010г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011г. по т. д. № 971/2010г., решение № 169/28.02.2012г. по т. д. № 762/2010г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012г. по т.д. № 316/2011г., на ВКС, ТК, II ТО и др.) Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал.2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т.е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и

непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Във всички случаи съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към правоимащото лице.

При съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че по делото се установява водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** да е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат от реализираното на 13.04.2023 г. между лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** и лек автомобил „Опел ***“, рег. № *** пътно-транспортно произшествие.

В отговора на исковата молба своевременно е релевирано възражение, че водачът на лек автомобил „Мерцедес“ „***“, с рег. № ** е допринесъл за реализиране на вредоносния резултат, доколкото същият е предприел неправомерно изпреварване със собствения си лек автомобил „Мерцедес“ „***“, с рег. № **.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен преди да подаде сигнал, да се убеди, че превозното средство, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

По делото се установи, че на 13.04.2023 г., около 18:30 часа, лек

автомобил „Опел ***“, рег. № ***, управляван от водача Л. Г. В., се движи в гр. София, по ул. София, с посока на движение от АМ „Струма“ към ул. Суходолски път, като на около 300-400 метра след изхода от кръговото движение, водачът предприема маневра за отклонение наляво, сигнализирана със съответния ляв мигач, за навлизане в крайпътна територия, като в същия момент движещия се зад него лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, предприел маневра за изпреварване на формираната зад лек автомобил „Опел ***“, рег. № *** колона от автомобили /3 броя/ лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****. В случая водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****, нарушавайки разпоредбите на чл. 25, ал. 1 ЗДвП и чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е предприел извършване на маневра за изпреварване на колона от автомобили, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат пред него в посочената колона от автомобили, съобразявайки се с тяхното положение, посока и скорост на движение, същевременно и без да се убеди, че превозното средство, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво. В случая от събраните в производството доказателства /гласните доказателства събрани чрез разпита на свидетеля В., който в тази им част не са опровергани от останалия събран доказателствен материал/ се установява по делото, че водачът на процесния лек автомобил „Опел ***“, рег. № *** /първа кола в колоната от автомобили изпреварвани от водача на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № ****/ е бил сигнализиран намерението си да предприеме маневра за отклонение наляво за навлизане в крайпътна територия, като водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** е предприел маневрата за изпреварване на намиращата се пред него колона от автомобили без да се убеди, че превозното средство, което ще изпреварва /в случая лек автомобил „Опел ***“, рег. № *** - първа кола в колоната от автомобили/ не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво, какъвто в случая е подаден от водача на лек автомобил „Опел ***“, рег. № ***. Същевременно водачът на лек автомобил „Мерцедес ** ЦДИ“, рег. № **** е нарушил и разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, доколкото е предприел маневра за изпреварване на колона от автомобили, които се установи по делото, че са се движили с по-ниска скорост, предвид обстоятелството, че първата кола в колоната е имала намерение да извърши маневра за отклонение наляво, сигнализирана със

съответния ляв мигач, за навлизане в крайпътна територия, без да се без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат пред него в посочената колона от автомобили и обстоятелството, че не е имал добра видимост към първия автомобил от колоната и не е възприел подадения светлинен сигнал, отразяващ намерението на водача за извършване на маневра за отклонение наляво за навлизане в крайпътна територия.

Следователно съдът приема, че направеното с отговора на исковата молба от ответника възражение за съпричиняване е основателно и следва да бъде уважено, като отговорността на всеки от водачите на процесните автомобили за настъпването на вредоносния резултат, бъде определена на по 50 %.

Предвид гореизложеното предявеният иск с правно основание чл. 493, ал. 1 КЗ вр. чл. 432, ал. 1 КЗ, следва да бъде уважен до размера от 1673,50 лева, като за разликата над уважения размер от 1673,50 лева до пълния предявен размер от 3347,00 лева, искът следва да се отхвърли.

Върху горепосочената сума, следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 12.06.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

По отношение разпределението на отговорността за разноси в настоящото производство:

Предвид изхода на спора право на разноси в настоящото производство имат и двете страни в производството.

От страна на ищеца се претендират разноси за заплатена държавна такса в размер на 200 лева, за заплатен депозит за вещо лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза в размер на 200 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 800,00 лева.

От името на ответното дружество е релевирано възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от името на ищеца адвокатско възнаграждение, което настоящият съдебен състав намира за неоснователно.

Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията актуална и действаща към датата на сключване на процесния договор за

правна защита и съдействие – 09.06.2023 г./ за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес от 1000 до 10000 лева, възнаграждението е в размер на 400 лева + 10% за горницата над 1000 лева. С оглед заявления с исковата молба материален интерес и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията актуална и действаща към датата на сключване на процесния договор за правна защита и съдействие – 09.06.2023 г./, претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е в минималния предвиден за съответния вид работа размер.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът „* ****“ АД, ЕИК ***, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца Д. Л. С. ЕГН: *****, сумата от 434,70 лева, представляваща разноси в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от исковите, като е съобразено и обстоятелството, че производството по предявения за разглеждане в настоящото производство иск е прекратено за разликата над 3347,00 лева до първоначално заявения размер от 5000,00 лева, като в тази връзка в тежест на ответника не следва да се възлагат разноси за държавна такса и адвокатско възнаграждение по прекратената част от производството и същите следва да се останат за сметка на ищеца така, както ги е направил.

От страна на ответника се претендират разноси за заплатен депозит за вещо лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза в размер на 400 лева, за заплатен депозит за разпит на свидетел в размер на 50 лева, за заплатена държавна такса за издаване на съдебно удостоверение в размер на 5 лева и за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 150 лева. По аргумент от разпоредбите на чл. 78, ал. 3 и ал. 4 ГПК, ответникът има право на разноси, съразмерно на отхвърлената част от иска и съразмерно на прекратената част от производството.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 4 ГПК ищецът Д. Л. С. ЕГН: *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника „* ****“ АД, ЕИК ***, сумата от 402,51 лева, представляваща разноси в производството пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от иска и съразмерно на прекратената част от производството.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „* ****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: * ***" № 1 да заплати в полза на Д. Л. С. ЕГН: *****, с адрес: *****, на основание чл. 493, ал. 1 КЗ вр. чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **1673,50 лева**, представляваща обезщетение за причинените на собствения на ищеца лек автомобил „Мерцедес“ „**“, с рег. № ** вреди, настъпили вследствие от ПТП, реализирано на 13.04.2023 г. в гр. София, по вина на водача на лек автомобил „Опел“ „**“, с рег. *, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП била застрахована при ответника, ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 12.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 493, ал. 1 КЗ вр. чл. 432, ал. 1 КЗ за разликата над уважения размер от 1673,50 лева до пълния предявен размер от 3347,00 лева.

ОСЪЖДА * ****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: * ***" № 1 да заплати в полза на Д. Л. С. ЕГН: *****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **434,70 лева**, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА Д. Л. С. ЕГН: *****, с адрес: ***** да заплати в полза на * ****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: * ***" № 1, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 4 ГПК, сумата от **402,51 лева**, представляваща разноски в производството пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от иска и съразмерно на прекратената част от производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____